

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันพุธที่ ๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

ชีวิตของเราที่เกิดมาเป็นชีวิตที่ต้องรู้ต้องเข้าใจในการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐที่ถูกต้อง
ปัจจุบันขณะเป็นวาระแห่งการชิงแชมป์ของเราทุก ๆ คนนะ

ให้ทุกคนรู้ไว้เป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม มันเป็นการชิงแชมป์ระหว่างธรรม
กับโลก เราต้องรู้ต้องเข้าใจในชีวิตที่ต้องก้าวไปพร้อมทั้งความรู้คู่กับการประพฤติ
การปฏิบัติ เพราะนี่คือความจริงของชีวิตที่ก้าวไป เพราะทุกอย่างนั่นคือกรรม
คือกฎแห่งกรรม คือผลของกรรม

ชีวิตของเราถึงเป็นชีวิตที่มีความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ เป็นผู้รู้ผู้ตื่น
ผู้เบิกบานด้วยธรรม หมายถึงมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ
ชีวิตนี้ถือว่าปัจจุบันเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะปัจจุบันมันคือกรรมคือกฎแห่งกรรม
คือผลของกรรม

ให้ทุกคนเข้าใจ อย่าได้เพลิดเพลिनอย่าได้ประมาท เราจะเพลิดเพลिन เราจะประมาทไม่ได้ ต้องไม่เพลิดเพลिनไม่ประมาท ถือว่าการประพฤติการปฏิบัติ เป็นวาระแห่งชาติ

ถ้าเราประมาทเราเพลิดเพลिनจะทำให้เราเสียเวลา เสียเวลาก็คือเวลามันกลืนกิน เราทำให้เราแก่เฒ่าชราไปเปล่า ๆ เสียทรัพยากรที่ประเสริฐที่เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เพราะอายุขัยของเราน่ะถ้าตามหลักการอุดมการณ์อุดมธรรมแล้ว อายุขัยของเราจะอยู่ได้ร่วม ๆ ศตวรรษหนึ่ง คือร้อยปี ถ้าเราทำดี ๆ จิตใจที่มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา พัฒนาใจพัฒนาวัตถุไปพร้อม ๆ กันนั้นก็อยู่ได้มากกว่าร้อยปี ถ้าเราไม่รู้เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิต เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต ชีวิตของเราก็จะน้อยลง ชีวิตของเราจะน้อยลงนะ ถ้ามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา เอาธรรมนำชีวิตบุคคลนั้นก็จะมีอายุยืน

ชีวิตของเรา เราต้องรู้ เราต้องเข้าใจ เราทั้งหลายจะได้มาเสียสละความทุกข์ ออกจากเรานะ ตัวตนนี้แหละคือความทุกข์ ตัวตนนี้แหละมีแต่ทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไป นอกจากทุกข์ไม่มี

ถ้าเราไม่เสียสละชีวิตเราก็จะไม่เป็นธรรมไม่เป็นปัจจุบันธรรม มันจะเป็นปัจจุบัน มันจะเป็นตัวเป็นตนนะ ชีวิตของเราเราต้องรู้เข้าใจ เป็นชีวิตที่เสียสละ เสียสละสิ่งของ เป็นผู้ให้เป็นผู้ที่เสียสละ เสียสละร่างกายเพื่อทำงาน หยุดเป็นคนยึดมั่นถือมั่น ในตัวตน ต้องเสียสละในการทำงาน

ให้เข้าใจว่าการทำงานคือการปฏิบัติธรรม การปฏิบัติธรรมคือการทำงาน ให้สองอย่างนี้มันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ให้เสียสละกิริยามารยาทที่ไม่สวยงาม ที่เป็นกิริยามารยาทที่มั่งง่าย ที่เห็นแก่ตัว เป็นกิริยามารยาทที่ไม่เหมาะสม

ไม่ใช่กิริยามารยาทของผู้ดีที่มีสติปัญญา กิริยามารยาทต้องละเอียดรอบคอบ รู้จักผิดรู้จักถูก รู้จักที่ต่ำที่สูง

ชีวิตที่มีพิธีมีมานะอัตตาตัวตนนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง อาชีพของมนุษย์ผู้ที่มีปัญญา สัมมาทิฐินำชีวิตเป็นชีวิตของชาวพุทธนะ อาชีพที่เป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ที่ชาวพุทธที่จะต้องยกเว้นนะ พอที่จะบรรยายพอเป็นสังเขปดังนี้ เพื่อเป็นหลักการ อุดมการณ์อุดมธรรม

มิฉฉาวนิชชา คือ การค้าขายที่ไม่ชอบธรรม ๕ ประการ ได้แก่

๑. ค้าขายเครื่องประหารชีวิต ได้แก่ ปืนทุกอย่างที่เอาไว้สำหรับประหาร บุคคลอื่นสัตว์อื่น หอกที่แหลม ๆ เคียวเรียกว่าหอก เอาไว้สำหรับประหารคนอื่น สัตว์อื่นให้เจ็บให้ตาย ดาบ มีดดาบ สำหรับไว้ฟันบุคคลอื่นฆ่าคนอื่น ฆ่าสัตว์ต่าง ๆ ให้บาดเจ็บหรือว่าตายไป ขายลูกปืนสำหรับยิงปืน มีปืนก็ต้องมีลูกปืน ขายระเบิด ขายลูกระเบิด ขายเครื่องบินรบ ขายเรือรบเพื่อทำสงคราม ระหว่างในประเทศ และต่างประเทศ

๒. ค้าขายมนุษย์ ได้แก่ เป็นนายหน้าจัดหาแรงงาน ติดต่อกับคนที่จะทำงาน ติดต่อกับเจ้าของงาน เพื่อให้เป็นกรรมกรในการทำงาน การทำอย่างนี้เค้าเรียกว่า การค้าขายมนุษย์เพื่อเป็นทาสรับใช้ไปเป็นกรรมกร ค้าขายผู้หญิงผู้ชายเพื่อบริการ ทางเพศ

ในสมัยรัชกาลที่ ๕ รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นยุคที่ ประเทศไทยมีพัฒนาการในหลายๆ ด้าน ทั้งด้านการคมนาคม การเรียนการศึกษา

พัฒนาสังคม เพื่อเอาธรรมนุญนำชีวิต เพื่อให้เป็นวัฒนธรรมอันดีงาม เพื่อเป็นศิลปะแห่งชีวิตที่เป็นศิลปะเป็นสมาธิเป็นปัญญา ก้าวไปด้วยธรรมนุญ เป็นวัฒนธรรม

หนึ่งในพระราชกรณียกิจอันสำคัญยิ่งของพระองค์คือการมายกเลิกทาส มายกเลิกชั้นวรรณะ ความเป็นนิติบุคคลตัวตน ให้เอาธรรมนุญนำชีวิตนะ ไม่เอาความรู้สึกนำชีวิต ยกเลิกเรื่องทาสเรื่องบ่าว

อันเป็นการยกเลิกระบบคนชั้นสูงคนชั้นต่ำ เพื่อไม่ให้ผู้มีการเรียนการศึกษามีสติปัญญาเอาการเรียนการศึกษาเพื่อเห็นแก่ตัว กดขี่ข่มเหงราษฎรให้เอามาใช้งาน เอามาทำงาน เหมือนกับเอาวัวเอาควายมาใช้ในการทำนา เอาช้างเอาม้ามาขี่สำหรับการคมนาคม การเป็นทาสผูกขาด การทำงานโดยไม่มีกำหนดว่าจะสิ้นสุดลงเมื่อใด

สมัยรัชกาลที่ ๕ สยามได้รับอิทธิพลจากประเทศตะวันตกในหลาย ๆ ด้าน การพัฒนาประเทศให้ทันสมัยทัดเทียมนานาอารยชาติเป็นหนทางหนึ่งที่จะป้องกันภัยคุกคามจากมหาอำนาจประเทศตะวันตกได้

พระองค์ทรงใช้พระปรีชาสามารถค่อยๆ ปรับกฎเกณฑ์เกี่ยวกับทาสและไพร่ เพื่อให้การเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างราบรื่น

๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๑๗ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงประกาศ ‘พระราชบัญญัติพิทักษ์เกษียณลูกทาสลูกไทย’ แก่พิทักษ์ค่าตัวทาสใหม่ โดยให้ลดค่าตัวทาสลงตั้งแต่อายุ ๘ ขวบ จนกระทั่งหมดค่าตัวเมื่ออายุได้ ๒๐ ปี เมื่ออายุได้ ๒๑ ปี ผู้นั้นก็จะเป็นอิสระ มีผลกับทาสที่เกิดตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๑๑ เป็นต้นมา และห้ามมิให้มีการซื้อขายบุคคลที่มีอายุมากกว่า ๒๐ ปีเป็นทาสอีก

๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๔๘ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงประกาศใช้ ‘พระราชบัญญัติเลิกทาส ร.ศ. ๑๒๔’ และ ‘พระราชบัญญัติลักษณะ เกณฑ์ทหาร ร.ศ. ๑๒๔’ ถือเป็นการเลิกระบบทาสและระบบไพร่ในสยามประเทศ โดยในส่วนของทาสนั้น ‘พระราชบัญญัติเลิกทาส ร.ศ. ๑๒๔’ ให้ลูกทาสทุกคนเป็นไท ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๔๘ ส่วนทาสประเภทอื่นที่มีใช้ทาสในเรือนเบี้ย ทรงให้ลดค่าตัวเดือนละ ๔ บาท นับตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๔๔๘ เป็นต้นไป นอกจากนี้ยังมีบทบัญญัติป้องกันมิให้คนที่เป้นไทแล้วกลับไปเป็นทาสอีก ทำให้วันที่ ๑ เมษายนเป็นที่รู้จักกันใน ‘วันเลิกทาส’

๓. คำขายสัตว์เป็น ๆ สัตว์ที่มีชีวิตอยู่ที่ยังไม่ตายเค้าเรียกว่าสัตว์ตัวนี้ยังเป็น สัตว์ที่เป็น ๆ อยู่ เป็นสัตว์ที่ยังไม่ตาย สำหรับเพื่อเป็นอาหาร ได้แก่ หมู เป็ด ไก่ กุ้ง หอย ปู ปลา วัว ควาย สัตว์บกสัตว์น้ำ สัตว์ต่าง ๆ สัตว์ทุกชนิด จะเลี้ยงไว้ขายหรือ เลี้ยงไว้กินเองนั้นอย่างนี้ทำไม่ได้ เพราะมันไม่ถูกต้อง ถึงกฎหมายจะอนุญาต ออกกฎหมายเป็นความถูกต้องแต่ทางธรรมธรรมนุญนี้ก็ถือว่าไม่ถูกต้อง ถือว่าไม่ได้นะ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดช ท่านผู้ทรงทศพิธราชธรรม เอาธรรมนำชีวิต พัฒนาใจกับพัฒนาวิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กัน ท่านเสด็จจาริกไปยัง วัดป่าบ้านตาด ท่านไปกราบท่านพระอาจารย์มหาบัว ญาณสัมปันโน ท่านตรัสถาม ท่านพระอาจารย์มหาบัวว่า การเลี้ยงหมอนี้เพื่อเอามาทำเป็นไหมนี้บาปไหม ท่านพระอาจารย์มหาบัวไม่ตอบอะไร ท่านนิ่ง

ท่านจึงจาริกไปยังวัดป่าอุดมสมพร เป็นถามท่านพระอาจารย์ปู่ฝั้น อาจาโร ท่านพระอาจารย์อาจารย์เป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่มั่น ฐริทัตโต

ในหลวงท่านตรัสถามว่าเลี้ยงหม่อนนี้บาปไหม ท่านถามคำเดียวกัน

ท่านพระอาจารย์ฝั้นตอบว่าไม่บาป เลี้ยงหม่อนก็ได้บุญ แต่ถ้าเราไปฆ่าหม่อน มันถึงบาป

การเลี้ยงสัตว์มันไม่บาป แต่การไปฆ่าสัตว์นี้มันบาปนะ จะฆ่าเองหรือให้ผู้อื่นฆ่า มันบาปเหมือน ๆ กัน เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เพื่อจะได้เอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมบุญ นำชีวิตด้วยความตั้งใจด้วยเจตนาในเรื่องเกี่ยวกับสัตว์

๔. ค้าขายน้ำเมาของที่มันเมา ได้แก่ พวกเหล้าพวกเบียร์พวกไวน์ ฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ยาม้า ยาอี ยาไอซ์ ยาสูบ บุหรี่ บุหรี่ไฟฟ้า สินค้าประเภทนี้แหละค้าขายไม่ได้ เอาไปทำธุรกิจในการดำรงชีวิตไม่ได้ ค้าขายไม่ได้นะ ถึงจะเป็นอาชีพที่ทำให้ร่ำรวย ที่รวยที่เฮง มันค้าขายไม่ได้ มันเป็นอาชีพที่เห็นแก่ตัว เห็นแก่เงิน เห็นแก่ปาก เห็นแก่ท้อง เป็นอาชีพที่ทำลายทั้งความเป็นมนุษย์ของตัวเองและทำลายบุคคลอื่น เป็นอาชีพที่เห็นแก่ตัวมาก ๆ เป็นอาชีพที่ไม่คำนึงถึงความถูกต้อง ผิดถูกต้องชั่ว เห็นแก่ตัวมาก ๆ มันค้าขายทำธุรกิจในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เป็นอาชีพที่ทำลายความมั่นคง ของความถูกต้อง นี่ไม่ใช่อาชีพสัมมาอาชีพนะ ให้พวกเราทั้งหลายรู้เข้าใจนะ

๕. ค้าขายยาพิษ ยาที่มีพิษ ที่ฆ่าสัตว์ฆ่ามนุษย์ มนุษย์เรามีการทำเกษตรกรรม มนุษย์เรามีการอยู่เป็นหลักแหล่ง มีบ้านมีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง เป็นบ้าน เป็นหมู่บ้านมีที่ทำเกษตร

มนุษย์เราต้องทำเกษตรกรรม ครึ่งพุทธกาลถึงมีพิธีแรกนาขวัญ เพราะนี่มันเป็น หลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรมของมนุษย์ มนุษย์เราต้องทำเกษตร ไม่เหมือนกับ พวกสัตว์ พวกสัตว์ทั้งหลายไม่มีการทำเกษตร มนุษย์เราต้องทำเกษตร การทำเกษตร

ต้องไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ให้ขายยาพิษเพื่อให้สัตว์มันตาย ไม่ขายยาพิษเพื่อให้มนุษย์ตาย มนุษย์นี้ก็คือสัตว์ประเภทหนึ่ง สัตว์นี้มีหลายชนิด มนุษย์เราก็คือสัตว์ประเภทหนึ่ง สัตว์ที่มีโอกาสสร้างความคิดสร้างบารมีทั้งใจทั้งวัตถุไปพร้อม ๆ กัน

บริษัทที่ผลิตยาพิษเพื่อฆ่ามนุษย์ฆ่าสัตว์ ให้พากันพิจารณาให้ดี ๆ นะ เราเป็นมนุษย์ต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต เราจะไปผลิตยาพิษฆ่ามนุษย์ ฆ่าสัตว์นั้นไม่ได้ เพราะมันเป็นอาชีพที่ไม่ถูกต้อง มันเป็นมิจฉาอาชีพนะ

ผู้ที่เป็นพ่อค้าแม่ค้าคนค้าคนขายก็ให้พากันเข้าใจนะ เราจะขายยาพิษนั้นไม่ได้ เพราะมนุษย์เราคือผู้ที่ประเสริฐ คือผู้ที่ยกเลิกความไม่ถูกต้อง ยกเลิกการเบียดเบียน เป็นผู้ไม่เห็นแก่ตัว ยกเลิกการเบียดเบียน เราต้องตั้งใจตั้งเจตนา ว่าเราจะไม่ผลิต ยาพิษเพื่อฆ่ามนุษย์ฆ่าสัตว์ เราจะไม่ขายยาพิษเพื่อฆ่ามนุษย์ฆ่าสัตว์ ถ้าเราทำไรไถนา อย่างนี้เราไม่มีเจตนาที่จะฆ่าสัตว์ตัดชีวิต จิตใจของเราสำรวมระวัง ด้วยไม่ตั้งใจฆ่าสัตว์ ตัดชีวิต ถือว่าไม่บาป เพราะเราไม่ได้ตั้งใจไม่เจตนา

การสำรวมนี้ถึงมีการสำรวมทั้งในศีลในปาฏิโมกข์ ถึงมีการสำรวมทางตาหูจมูก ลิ้นกายใจ ต้องตั้งใจตั้งเจตนา ไม่มั่งง่าย ไม่ประมาท สำรวมระวัง มีปิติมีความสุข ในศีลในการประพฤติการปฏิบัติ ด้วยการสำรวมระวังในศีล สำรวมในอินทรีย์ ตาหูจมูกลิ้นกายใจ ด้วยความตั้งใจตั้งเจตนา ต้องเอาความถูกต้องเป็นหลัก อย่าเอาความเห็นแก่ตัวเป็นหลัก อย่าเป็นคนเห็นแก่ปากแก่ท้อง เห็นแก่พวกพ้อง ของตัวเอง

เราทั้งหลายต้องเข้าถึงธรรมเข้าถึงปัจจุบันธรรม ไม่ต้องมีข้อแม้ใด ๆ ทั้งสิ้น

การปฏิบัติธรรมถึงไม่มีต่อหน้าและลับหลัง มันต้องมาจากใจมาจากบริสุทธิ์คุณทางใจ ด้วยการยกเลิกการทำปณาทิบาท

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงตรัสว่าผู้ที่ทำสัตว์อื่นให้ลำบากอยู่ไม่ใช่พระไม่ใช่สมณะ มันยังเป็นการทำร้ายบุคคลอื่นอยู่ ต้องรู้เข้าใจ

การประพฤติกการปฏิบัติธรรมต้องเข้าถึงเรื่องจิตเรื่องใจด้วยเจตนา ต้องตั้งใจอย่าปล่อยปละละเลยในสิ่งที่ถูกต้อง นี่มันคือการปล่อยปละละเลยนะ มันไม่ได้อยู่ที่ธรรม ไม่ได้อยู่ที่ปัจจุบันธรรม มันปล่อยปละละเลยมันเป็นการเอาความหลงนำชีวิตเอาตัวตนนำชีวิต มันเป็นความว่างจากความถูกต้อง ว่างจากพระธรรมพระวินัยมันว่างจากมรรคผลพระนิพพานนะ

เราทั้งหลายต้องพากันเข้าใจนะ ความเข้าใจนี้จะทำให้เราทุกคนเป็นพระนะทุกคนเข้าสู่ภาคประพฤติกภาคปฏิบัติ ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติทุกข้มันก็ไม่มีอยู่แล้ว เราเอาความหลงนำชีวิตมันก็ต้องทุกข้ คนจนก็ทุกข้เพราะไม่มี คนรวยก็ทุกข้เพราะไม่รู้จักพอ ตัวตนนั้นถึงเป็นความทุกข้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่าตัวตนนั้นมีแต่ทุกข้เกิดขึ้นทุกข้ตั้งอยู่ทุกข้ดับไปนอกจากทุกข้ไม่มี

ธรรมชาตินั้นมันพอดีลงตัวของมันอยู่แล้ว เราทั้งหลายต้องเข้าถึงความสงบเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี เข้าถึงบริสุทธิ์คุณ ยกเลิกการเบียดเบียน ยกเลิกยาพิษยาฆ่ามนุษย์ยาฆ่าสัตว์ ยกเลิกการจำหน่าย ไม่เป็นไรถึงจะไม่รวยก็ไม่เป็นไร ถ้าเรารวย เราได้ทรัพย์สมบัติมาจากความไม่ถูกต้องนะ

เราคิดดูดี ๆ นะ ถึงเราจะอายุยืนนาน ยืนยาวนานเป็นร้อย ๆ ปีหรือหลายร้อยหลายพันหลายหมื่นหลายแสนหลายล้านปีมันจะมีประโยชน์ เพราะเราเอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต มันจะมีประโยชน์อะไร

มนุษย์เรานะถ้าเรายกเลิกตัวตนมันมีความสุข พัฒนาวิทยาศาสตร์ที่มีความสุข แห้งแล้งก็แก้ไขได้น้ำท่วมก็แก้ไขได้ อันไหนไม่มีก็จัดหาได้ มนุษย์เราถ้ายกเลิกตัวตนมันมีความสุขนะ ตัวตนนะมันทุกข์ ตัวตนมันหนัก หนักยิ่งกว่าแบกภูเขาเสียอีก มันหนักจริง ๆ มันทุกข์จริง ๆ พวกยาประติษฐ์ยาพิษนี้ ต้องพากันคิดนะ พวกที่ขายยาพิษนี้พากันคิดนะ มันเป็นชีวิตที่เปียดเบียนเป็นชีวิตที่ไม่ถูกต้อง

การพัฒนาวิทยาศาสตร์เรื่องเกษตรอินทรีย์นี้สำคัญนะ เพื่อจะเป็นชีวิตที่พอดี เป็นชีวิตที่พอเพียงเพียงพอ มันอาชีพที่ไม่เปียดเบียน ไม่เป็นอาชีพที่มักง่ายเห็นแก่ตัว

เรื่องเกษตรอินทรีย์นี้นะ ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ท่านพาพสกนิกรชาวไทย จุมน่งหมายก็เพื่อให้ประชากรของประเทศเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร เพื่อหยุดความไม่ถูกต้องในการดำเนินชีวิตนะ

มนุษย์เราความสุขความไม่มีทุกข์มันอยู่ที่รู้เข้าใจ อยู่ที่เรารู้เข้าใจแล้วก็มีสุขสบาย เพราะความสงบนั้นคือความหยุด หยุดด้วยศีลด้วยพระวินัย หยุดด้วยการสำรวมอินทรีย์ ตาหูจมูกลิ้นกายใจ เพื่อเราทั้งหลายจะได้เข้าสู่ความว่างด้วยความรู้ความเข้าใจ ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ความเข้าใจ เราทั้งหลายนะถึงจะเข้าสู่ความเป็นมนุษย์ ผู้เอาธรรมนำชีวิตาธรรมนำชีวิตร ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจชีวิตของเรามันก็จะไปไม่ได้มันก็จะเป็มนุษย์ไม่ได้เพราะมันไม่ถูกต้อง ชีวิตของเรามันต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.ของประเทศไทยนะ

ตึก สตง.อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ตึก ๓๐ กว่าชั้น ตึก สตง.ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิตเอาทุจริตนำชีวิต ชีวิตมันเลยพังทลาย ชีวิตมันพังทลายนะ ตึกสตง.มันพังทลายด้วยนิติบุคคลตัวตนพังทลายด้วยทุจริตมันจะไปแก้ไขตั้งแต่ภายนอกมันจะไปพัฒนาตั้งแต่วิทยาศาสตร์จะไปเอาความสุขบนความหลง ชีวิตเลยพังทลายนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ เราคิดดูดีๆ นะ ตึกใหญ่กว่าสูงกว่าตึก สตง.ทั้งหลาย สิบตึกที่กรุงเทพมหานครที่ปริมณฑล เค้าย่ไม่พังทลายเหมือนตึกสตง. เพราะพอที่จะรับ น้ำหนักได้ ไม่ใช่ไม่โก่งกิ้นคอร์รัปชั่นนะ แต่เค้าย่โก่งกิ้นคอร์รัปชั่นน้อยพอที่จะรับ แผ่นดินไหวจากมณฑลทะเลประเทศพม่า ศูนย์กลางแผ่นดินไหวอยู่ที่เมืองมณฑลทะเล ประเทศพม่าห่างไกลกันตั้งนับพันกิโล

นี่ให้เรามองเห็นในแง่มุมความไม่ถูกต้องนะ ชีวิตที่เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

เราทั้งหลายถึงต้องเป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เห็นภัยในวัฏฏสงสาร รู้จักความคิดรู้จักอารมณ์เหมือนท่านพระอาจารย์ลี ธัมมธโร สมุทพรภาการ ท่านรู้จักความคิดการปรุงแต่งของตัวเอง

เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ชีวิตของเราทั้งหลายมันก็ต้องพังทลาย เพราะมันไม่ถูกต้อง มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี้แหละ

ตึก สตง.ที่อยู่กรุงเทพมหานครอยู่เมืองหลวงอยู่เมืองกรุง เป็นศูนย์รวมของประเทศ เหมือนสมองเป็นศูนย์รวมของร่างกาย เหมือนหัวใจเป็นศูนย์รวมของสรีระร่างกาย

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่บริหารประเทศ บริหารแผ่นดินไม่เข้าใจ ในการประพฤติกการปฏิบัติ เอาแต่ความรู้เอาแต่วิทยาศาสตร์เอาแต่ตัวเอาแต่ตน ไปแก้แต่สิ่งภายนอก ไม่ได้แก้ตัวเองไปพร้อม ๆ กัน

การพัฒนาวิทยาศาสตร์มันต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันมันถึงถูกต้องนะ พัฒนาทั้งภายนอกภายในด้วยความรู้ความเข้าใจให้ครบวงจร อริยมรรคองค์แปด ถึงเป็นความรู้ความเข้าใจ เพื่อการประพฤติกการปฏิบัติมันจะได้สมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้ง กายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพด้วยความถูกต้อง

มันต้องรู้ธรรมรู้ปัจจุบันธรรม รู้ธรรมธรรมนุญนะ ถ้าเราไปจัดการแต่สิ่งภายนอก เราไม่ได้จัดการตัวเองมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้ละ

การบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่น มันต้องรู้เข้าใจแล้วมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติกการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์

ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติมันก็ไม่มี ความทุกข์อยู่แล้ว ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราต้องรู้จักการประพฤติกการปฏิบัติ ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพ เราต้องเน้นมาที่ตัวเราในการประพฤติกการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของตัวเอง ให้มันสมบูรณ์ เราทั้งหลายจะไม่ได้พังทลายเหมือนตึก สตง.

ถ้าใครมีตัวมีตนบุคคลนั้นคือทุจริตนะ เราทั้งหลายจะได้รู้ว่าทุจริตนั้นคือตัวตนนะ ใครเอาตัวตนนำชีวิตบุคคลนั้นคือบุคคลที่ทุจริต เราต้องรู้จักธรรมรู้จักธรรมนุญ ปัญหาต่าง ๆ นั้นมันอยู่ที่ทุจริตนะ

การที่จะบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่นต้องยกเลิกทุจริต ถึงจะเป็นนักบริหาร
ตัวเองนักบริหารคนอื่นด้วยการรู้เข้าใจในการบริหารในการปฏิบัติ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งให้เราเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตำแหน่งที่ให้เรามาเสียสละ
มารับผิดชอบโฟกัสในการประพฤติกการปฏิบัติ ไม่ใช่ตำแหน่งที่ให้พวกเราทั้งหลาย
มาทุจริตนะ

ให้ถือว่ามันเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรติมีเกียรติมีศักดิ์ศรี เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง
มันจะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีได้อย่างไร ถึงพวกเราทั้งหลายจะพากันใส่สุทผูกเนคไท
เป็นผู้ทรงเกียรติมันก็ไม่เป็นผู้ทรงเกียรตินะ มันเป็นผู้ทรงความหลงต่างหาก
ทรงความโง่ความหลงมกต่างหากละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะเข้าถึงบริสุทธิ์คุณ เข้าถึง
ธรรมบุญเข้าถึงรัฐธรรมบุญไม่ได้ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นอบายมุขอบายภูมินะ
มันตกอยู่ในภพภูมิของ ๓๑ ภพภูมิ

ในภพภูมิของวิฆเนศวรนี้มีอยู่ ๓๑ ภพภูมิ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็จะอยู่ใน
ระนาบของ ๓๑ ภพภูมินี้แหละ

เค้าถึงมีศัพท์ว่าคน คนนี้หมายถึงตัวถึงตน หมายถึง ๓๑ ภพภูมินี้แหละ
ภพภูมิที่เวียนว่ายตายเกิดมีทั้งหมด ๓๑ ภพภูมิ

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ประพฤติกการปฏิบัติ เราจะได้ย่ำต๊อกกับความหลงที่มีศัพท์
ว่า “คน” คนนี้ความหมายหมายถึงความไม่รู้ไม่เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้น

มันจะวกลงอยู่ที่เก่า มันจะเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา สัมผัสกับอะไรก็ไปกับ
สิ่งนั้น ๆ อยู่ในภพภูมินั้น ๆ

เรารู้เราเข้าใจเราจะได้หยุดภพภูมินั้น ๆ ด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพฤติ
การปฏิบัติ เพื่อเราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ด้วยความเข้าใจ
ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าเรียกว่ามันหลง มันวกลงในความหลงอย่างนั้น จิตใจวกลง
อย่างนั้นมันจะไปไหนไม่ได้ มันจะเป็นได้แต่เพียงคนเป็นได้แต่เพียงความหลง
หัวใจของบุคคลนั้นมันจะอยู่ในระนาบแห่งความหลงหรือว่าหัวใจบ่อนคาสโน
เอาตัวตนเป็นที่ตั้งคือหัวใจบ่อนคาสโน หัวใจบ่อนทำลายความถูกต้อง
หัวใจบ่อนความหลง

ให้เรารู้เข้าใจ เราจะได้เห็นภัยในความไม่ถูกต้องเห็นภัยในวิภวสงสาร
ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ด้วยเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ พอใจยินดีมีปีติมีความสุข
มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร
หัวใจของเราทั้งหลายจะได้หยุดอบายมุขอบายภูมิ

เราทั้งหลายถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายจะพากันคิดว่า ความสุขทั้งหลาย
ได้มาจากสิ่งที่อำนวยความสะดวกความสบายด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์
อันนี้จริงอันนี้ถูกต้อง ความสุขทั้งหลายมันอยู่พัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์

เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิเราต้องมีความรู้ความเข้าใจพัฒนาวิทยาศาสตร์
ก็ต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน ถ้าเราพัฒนาวิทยาศาสตร์มันก็ยังเป็นนิติบุคคล
ตัวตนอยู่

เราต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันด้วยความรู้ความเข้าใจเราทั้งหลายนะ
ถึงเป็นการพัฒนาครบวงจรด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจก็จะเอาความหลง
นำชีวิตเอาวิทยาศาสตร์นำชีวิต

เราต้องเอาทั้งวิทยาศาสตร์เอาทั้งจิตใจไปพร้อม ๆ กันนะ

เราอย่าไปคิดว่าประเทศสิงคโปร์นั้นนะประเทศเล็ก ๆ เท่าอำเภอหนึ่งของเมืองไทยก็ไม่ได้ เค้าพัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์เป็นหนึ่งในเอเชีย
เพราะเค้าตั้งบ่อนคาสิโน มาเป็นส่วนหนึ่งของประเทศจีนเค้าก็รวยเพราะเค้าพัฒนา
ตามหลักเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์

พวกเราทั้งหลายเมื่อมีปัญญาแล้วต้องรอบคอบนะ มีปัญญาแล้วต้องรอบคอบ
อย่าลืมนะชีวิตของเรานั้นเป็นรายรับรายจ่ายนะ เราไปจับทางงูเดียวงูมันจะมากัดเรา
งูพิษมันจะมากัดเรานะ การที่เราเอาหลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องแล้ว
เราต้องมีหลักการมีอุดมการณ์แล้วก็มีอุดมธรรมนะ หลักการอุดมการณ์มันดีแล้ว
ถูกต้องหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์นะ แต่ต้องไม่ทิ้งอุดมธรรมนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาความรู้สึกที่เอาตัวเป็นที่ตั้งมันเป็นหลักการ
เป็นอุดมการณ์แล้วอุดมด้วยความหลงนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราเอาทั้งหลักการอุดมการณ์
แล้วก็ยกเลิกอุดมหลงนะ ให้เอาอุดมธรรมให้เอาธรรมเอาธรรมบุญมันถึงจะสมบูรณ์
เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี เราอยากได้มากมันก็ไม่มาก เราอยากได้น้อยมันก็น้อย เราต้องรู้จักความพอดีเข้าสู่ความสมดุลทั้งรายรับรายจ่าย

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี การประสูติของพระพุทธเจ้าถึงเป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้ก็เป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้รู้หลักการรู้อุดมการณ์แล้วก็อุดมธรรม เราอยู่ที่ไหนก็พากันปฏิบัติได้ เมื่อเรามีลมปราณมีอายตนะภายใน ๖ ภายนอก ๖ มีธาตุทั้ง ๔ ขันธ์ทั้ง ๕ อยู่ที่ไหนก็ปฏิบัติได้

ให้รู้เข้าใจมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

อย่าไปคิดด้วยอวิชาความหลงเอาแต่หลักการอุดมการณ์เอาแต่วิทยาศาสตร์นะ ถ้าเรารวย รวยความหลงมันไม่คืนนะ รวยความโง่หลงมกมายเรียกว่ารวยไสยศาสตร์ มันไม่คืนนะ ไม่ใช่ความดีมันไม่ใช่บารมีไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณนะ มันเป็นความหลงนะ

ให้เรารู้เข้าใจ อย่าไปคิดว่าทำไมเราโง่ไปตั้งหลายปี ประเทศสิงคโปร์ประเทศเค๊าเล็กนิดเดียวเค๊าตั้งบ่อนคาสีโนเค๊ารวยกัน ประเทศมาเก๊า ก็เหมือนกัน เค๊ารวยกัน

ประเทศสิงคโปร์เค๊ามีหลักเหตุผลมีหลักวิทยาศาสตร์นะ เค๊าคิดว่าประเทศสิงคโปร์มันเล็กนิดเดียว จะทำเกษตรกรรมก็ไม่ได้ จะทำอุตสาหกรรมก็ไม่ได้ ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโนด้วยหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์ก็รวยได้ เพราะคนในนี้โลกนี้มันคนมีความไม่ฉลาด เอาความหลงนำชีวิต เอาตัวตนนำชีวิตมันมีมาก ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโน เราสามารถรวยได้ทางวัตถุ ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ เค๊าถึงพากันตั้งบ่อนคาสีโน จะเรียกบ่อนคาสีโนก็ได้หรือเรียกบ่อนแห่งความหลงก็ได้ มันคืออันเดียวกัน

ให้เรา รู้เข้าใจ ประเทศไทยเราแผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลเราต้องรู้เข้าใจว่า เราทั้งหลายอย่ายินดีในการเอาความหลงนำชีวิต อย่าไปยินดีในการเอาบ่อนคาสีโน นำชีวิตนะ

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ศาสดาทุกศาสนาเค้ามายกเลิกบ่อนคาสีโน มายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ให้เรา รู้เข้าใจ ถ้าเรา รู้เข้าใจ ทุกอย่างนะไม่มีปัญหา ปัญหาอยู่ที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจนะ

ท่านพุทธทาสภิกขุ เป็นทั้งนักวิทยาศาสตร์ เป็นทั้งนักธรรมศาสตร์ ท่านถึงพูดออกจากใจออกจากบริสุทธิ์คุณที่เป็นหลักการเพื่อเป็นพระนิพพานแห่งชีวิต ชีวิตของเราถึงจะได้เข้าถึงความสงบเข้าถึงปัญญาเข้าถึงธรรมถึงธรรมบุญ ท่านได้พูดจากใจจากพระนิพพานว่า

เป็นมนุษย์ เป็นได้ เพราะใจสูง	เหมือนหนึ่งยุง มีดี ที่แววชน
ถ้าใจต่ำ เป็นได้ แต่เพียงคน	ย่อมเสียที ที่ตน ได้เกิดมา
ใจสะอาด ใจสว่าง ใจสงบ	ถ้ามีครบ ควรเรียก มนุสสา
เพราะทำถูก พูดถูก ทุกเวลา	เปรมปรีดา คั่นวัน สุขสันต์จริง
ใจสกปรก มีดมัว และร้อนร้าว	ใครมีเข้า ควรเรียก ว่าผีสิง
เพราะพูดผิด ทำผิด จิตประวิง	แต่ในสิ่ง นำตัว กลัวอบาย
คิดดูเถิด ถ้าใคร ไม่อยากตก	จงรีบยก ใจตน รีบชวนขวย
ให้ใจสูง เสียได้ ก่อนตัวตาย	ก็สมหมาย ที่เกิดมา อย่าเชื่อน เอย ๆ